

lige Grad tjente Landbrugernes og Forbrugernes Bedste, og dette vilde ogsaa være muligt, hvis man fra enkelte Institutioners Side vilde stille sig imødekomende og hjælpende, og jeg tror, at hvis man var i Stand til at paaføre Slagtererhvervet den Konkurrence, som er nødvendig, for at de kan føre en fair Forretning, var Formaalet for saa vidt naaet.

Jeg vil benytte Lejligheden til som Formand for Kødudvalget at give Rigsdagen nogle Oplysninger om, hvorledes Forholdet er vedrørende denne Sag. Vi har i den sidste Tid haft en fast Eksportafgift af 7 Øre pr. kg levende Vægt for alle de Kreaturer, der eksporteres, enten i levende eller slagtet Tilstand. Vi har i den senere Tid givet et Tilskud til Hjemmeforsyning af Kød paa 30 Øre pr. kg, og vi har lagt en Reservebeholdning til Side, der for Tiden andrager godt 3 Mill. Kr. Hvis man nu vilde holde op med at give Tilskud til Hjemmeforsyningen af Kød, tror jeg, at man vilde gaa en forkert Vej. Det, vi trænger til i Øjeblikket, er ikke at faa nedsat Eksportafgiften. Paa Eksportkreaturer, de Kreaturer, der paa Grund af Vægt og Fedme er en god Eksportvare, er der sikkert i Øjeblikket en ganske overordentlig god Pris, henholdsvis 70, 65, 58 og 45 Øre pr. Pund levende Vægt. Det, det kniber med i Øjeblikket, er at opnaa en rimelig Pris paa alle de Mellemvarer, der kommer frem nu, og som ikke er tjenlige til Eksport. De sælges til langt ringere Pris, og det, der i Øjeblikket tiltrænges, er et stærkt Hjemmemarked, som var i Stand til at tage en hel Del af de Kreaturer, der paa Grund af de Forhold, jeg her har nævnt, ikke kan eksporteres. Hvis man gaar ned med Eksportafgiften og op med Prisen paa Eksportvaren, gavner man kun den Del af Kvægbrugerne, der har Eksportvarer at sælge, alle de andre faar ingen Fordel derved. Hvis man holder Eksportafgiften paa dens nuværende Højde og anvender den Reservebeholdning, som man ligger inde med i Kødudvalget, til at slaa Prisen ned paa Kødet her i Danmark, skaber man et større Marked og større Købedygtighed for de Landbrugvarer, som nu en Gang skal afsættes under de nuværende Forhold herhjemme, for det første fordi Foderknapheden er der, dernæst fordi vi egentlig kan afsætte betydeligt mere, end der bruges, her i Danmark. Maa jeg nævne nogle ganske enkelte Tal vedrørende Afsætning af Kreaturer. Der bruges og er i de sidste Maaned er brugt

3—4,000 Kreaturer om Ugen. Dette er ret betydeligt i Forhold til, hvad der brugtes tidligere. Der er ingen Tvivl om, at hvis Kommunalbestyrelserne og Prisreguleringskommissionerne i Bykommunerne vilde have deres Opmærksomhed stærkt henvendt paa Kødpriserne, og hvis Kommunalbestyrelserne vilde bruge de offentlige Slagtehus, og Andelsslagterierne vilde hjælpe os med at forsyne Landet med Kød til billigere Pris, saa er vi i Stand til, dersom vi gaar den modsatte Vej af den, som blev antydnet af det ærede Medlem fra Bjerre, at sætte Tilskuddet til Hjemmeforsyningen op i Stedet for ned, f. Eks. fra 15 til 20—25 Øre pr. Pund, og med de Priser paa Huder og Talg, som vi har i Øjeblikket, at levere gode Varer af Oksekød til Hjemmeforbruget til en Pris af 40—50 Øre pr. Pund. Naar dette er Tilfældet, synes jeg, at det vilde være den bedste Anvendelse af Reservebeholdningerne netop nu paa en Tid, hvor det var ønskeligt for Forbrugerne at faa rimelige Priser paa Næringsmidler og for Landbruget at faa ordentlige Priser for netop de Produkter, som i Øjeblikket er stærkest truede af den vanskelige Situation. Jeg haaber, at det skal være mig muligt indenfor Kødudvalget at faa Ørenlyd for den Betragtning, jeg her gør gældende: at det i Øjeblikket gælder om at tilvejebringe et stærkt Hjemmemarked, der kan blive en god Forsyner af Forbrugerne og en god Køber af Produkterne af de Tusinder af Kreaturer, som kommer frem paa Markedspladserne, og som man ikke kan faa Afsætning for paa anden Maade end ad den Vej, jeg her har nævnt. Hvis vi er i Stand til at aflaste Markedet med de 2—3,000 Kreaturer ekstra om Ugen af de Varer, jeg her har nævnt, vil det baade være formaalstjenligt for Landbruget og virke ganske overordentlig heldigt, hvad Priserne angaar. Vi trænger til at blive af med disse Varer paa den formaalstjenligste Maade, og Reservebeholdningens Anvendelse paa den af mig her anførte Maade vil indirekte uvægerlig komme en Del af det danske Landbrug til gode netop i en Tid, da det kniber allerstærkest. Og med de Priser, jeg her har nævnt paa Kødvarer, kan de Institutioner, der vil foretage Slagtning og Kødforsyning, endda give en rigtig god Pris for de Mellemvarer af Kreaturer, som Landbruget i Øjeblikket trænger saa overordentlig stærkt til at komme af med, samtidig med, at der forhaabentlig ogsaa kan findes Markedspladser andre Steder